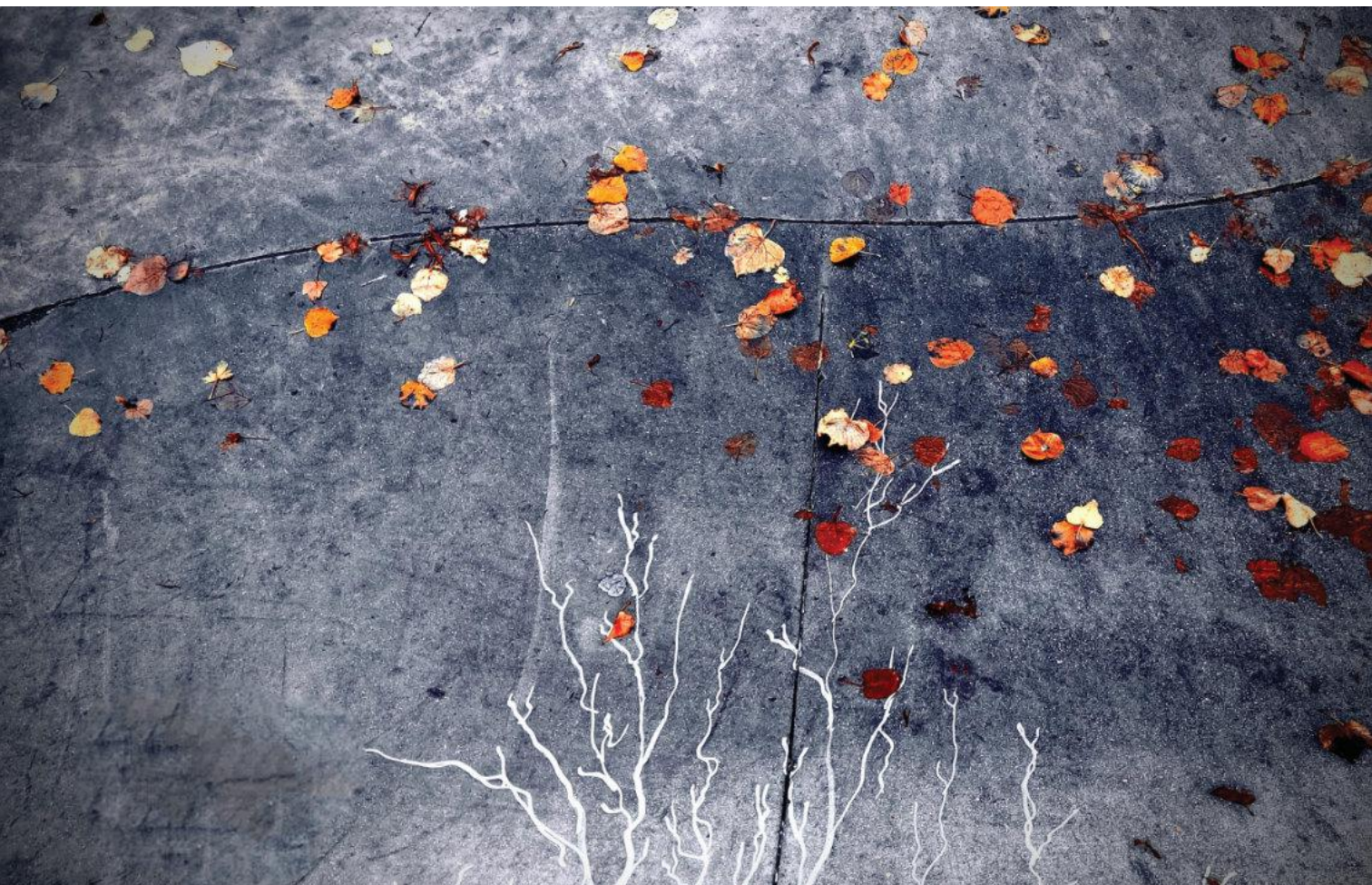


de grove korrel

MAART 2022 - JAARGANG 63



De Grove Korrel
63e jaargang, maart 2022, nummer 312
De Grove Korrel is een uitgave van Fotoclub
Zwijndrecht opgericht 7 september 1959 en
koninklijk goedgekeurd op 30 juni 1971

Redactie:
Martin Geuze, Joke Maarleveld,
Marjan Leeuwesteijn en Franz Heuser

Redactieadres:
Vlaamsestraat 181, 3332 ER Zwijndrecht
redactie@fotoclubzwijndrecht.nl

Secretariaat:
Marjan Leeuwesteijn
Rotterdamseweg 126, 3332 AL Zwijndrecht
secretariaat@fotoclubzwijndrecht.nl

Internet:
www.fotoclubzwijndrecht.nl

Contributie 2021/2022:
€ 140,- per persoon per jaar

Bank:
NL30 INGB 0000 349456

Clubgebouw/fotogalerie:
Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg)
3332 AL Zwijndrecht
De aanvangstijd van de vaste clubavond is op
maandagavond 20:00 uur.
Het clubgebouw is geopend vanaf 19:30.
De fotogalerie is voor publiek elke zaterdag van
september t/m mei van 12:30 tot 16:00 uur
geopend. De toegang is vrij.

Vormgeving en productie
Franz Heuser, Martin Geuze, Marjan Leeuwesteijn
en Joke Maarleveld

Telefoon 06 489 678 86

Printing:
Haveka B.V., Alblasserdam

Tekstbijdrage:
Martin Geuze, Henk Ras, Jurjen Biesbroek, Hans
van Weelden en Marjan Leeuwesteijn

Cover:
Aren van den Doel

Voorwoord

TEKST: MARTIN GEUZE

Eindelijk is het zover, het einde van de coronamaatregelen! We kunnen weer bij elkaar komen op de club. Voor velen voelt dit als vrijheid. Vrijheid om te kunnen gaan en staan waar je wil. Maar vrijheid is ook wanneer je het liefst nog niet met meerdere mensen bij elkaar wil zijn en je ervoor kiest om nog niet naar de club te komen. Vrijheid is immers de mogelijkheid om naar eigen wil te handelen.

De oorlog in Oekraïne door de Russische invasie drukt ons met de neus op het feit dat wij wat vrijheid betreft helemaal niets te klagen hebben. Het ontroert me wanneer ik zie dat zo veel mensen bereid zijn om daar alles voor te geven.

In deze Korrel zijn weer veel foto's te bewonderen. Foto's die we in vrijheid hebben gemaakt. Niemand vertelt ons wat we moeten fotograferen en niemand vertelt ons hoe we moeten fotograferen. Jij bepaalt welke beelden je maakt en wat je op de club laat zien. De stijl waarin je fotografeert zegt ook iets over jezelf; wat je belangrijk vindt en wat je anderen wil laten zien. Gelukkig maar, wanneer we allemaal hetzelfde zouden fotograferen zou het een saaie boel worden.

Wanneer we de foto's bespreken, hebben we de vrijheid om daar alles over te zeggen. Dat is soms lastig voor de maker; een fotobespreking gaat tenslotte over iets wat jij mooi vindt. Goed om er bij stil te staan dat je foto besproken wordt en dat de bespreking niet over jou gaat. Goed ook om te weten dat niemand de wijsheid in pacht heeft en alleen zijn eigen mening over jouw werk laat horen.

Koester die vrijheid! Gelukkig kunnen we onze vrije mening geven over wat we van een foto vinden. Als maker heb je de vrijheid om er wel of niet iets mee te doen. Vrijheid is een groot goed. Ga er dan ook zorgvuldig mee om. Bespreek foto's op een manier waarop de maker er mogelijk iets van kan opsteken. Gebruik de 4 pijlers van de fotobespreking als richtlijn. Geef aan wat je goed vindt en wat in jouw optiek minder geslaagd is. Beperk je niet alleen tot het benoemen van wat je niet goed vindt.

Ik wens jullie veel wijsheid en vrijheid bij de volgende bespreking.

Martin

Vogels

TEKST: HENK RAS

In De Grove Korrel 311 staan op pagina 22 een drietal foto's met heel veel vogels van Tineke. Bij deze foto's is het ontbreken van kleur wat mij betreft wel een pluspunt.

De drie foto's laten veel kanoeten (jawel, een vogel) zien in diverse settings op Ameland.

De onderste foto werkt als basisfoto prima, want de vogels worden van bovenaf gefotografeerd. Ze staan schijnbaar stil op een nauwelijks boven het water uitkomende slikplaat. Een statisch, maar overvol beeld dat eindeloos door kan gaan naar links en rechts.

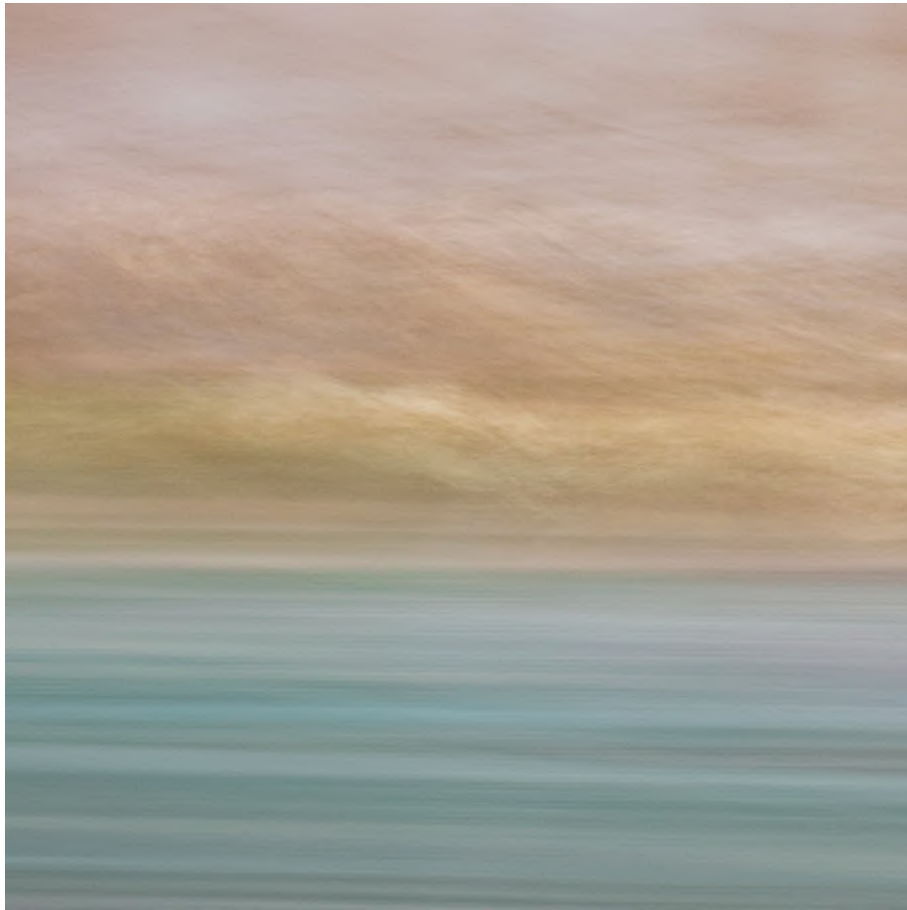
De middelste toont de vogels in de lucht, verdeeld over de volle beeldbreedte. De strekdam onder in dit beeld dwingt de blik van de beschouwer naar rechts. Net onder de horizon ligt een mooie lichte streep op het water die de watervlakte breekt. De golven en de vliegende vogels maken dit een dynamisch beeld.

Op de bovenste foto is de strekdam eigenlijk het hoofdonderwerp die solide in het water ligt. Erboven komt een zwerm vogels vanaf de linkerkant het beeld in, in het verlengde van de beweging naar rechts die in de middelste foto zit. Dit maakt dat deze foto's een prachtig drieluik vormen, dat een heel herkenbaar verhaal vertelt op een heel fotografische manier.

Tineke werd getriggerd door de bewegingen die de massa vogels met elkaar maakten. Mensen die regelmatig strandwandelingen maken, kennen deze show van heen en weer rennende vogels op de vloedlijn. Het grappige is dat ze vaak een soort choreografie uitvoeren door met zijn allen dezelfde richting uit te lopen en schijnbaar zonder reden opeens omdraaien. Op dezelfde onverwachte manier kiezen ze het luchtruim en vliegen ze als een wolk rond. Dan word je getraakteerd op een staaltje luchtacrobatiek dat ook weer verrassende beelden oplevert.

We hebben het natuurlijk over fotografie en niet over bewegende beelden, maar het geslaagde drieluik van Tineke, geeft een dynamisch beeld hoe dit eruit ziet.

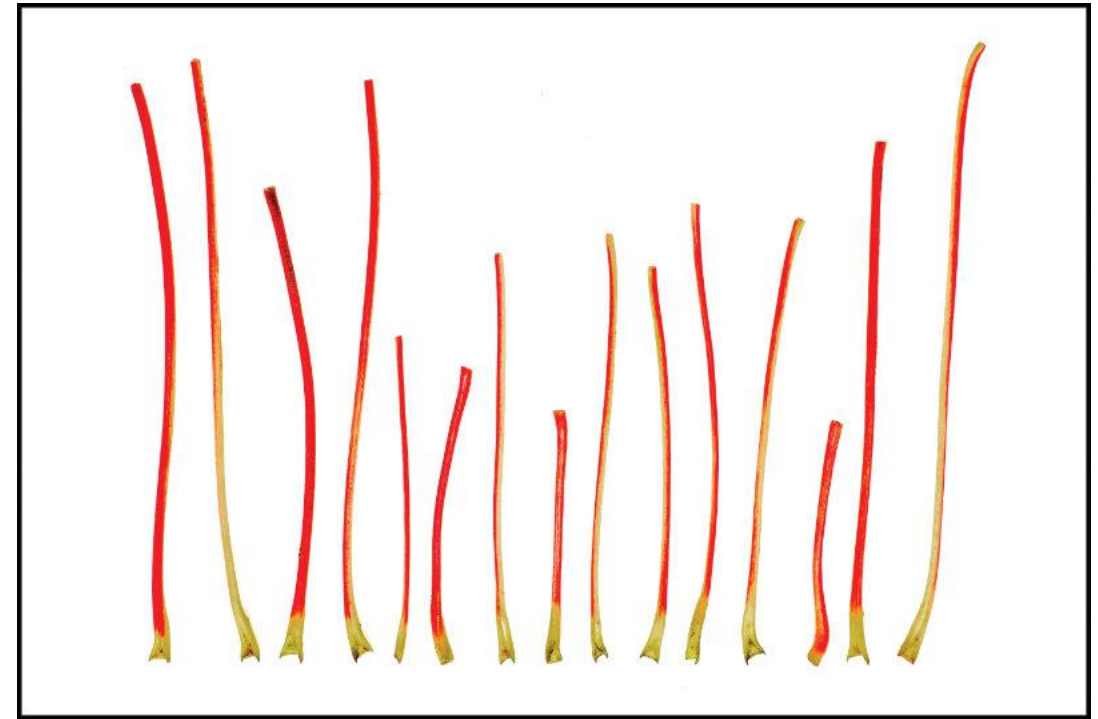




© LIA PERQUIN

Niets is wat het lijkt.

ICM (Intentional Camera Movement) is een techniek in de fotografie die ik steeds leuker ga vinden. Door de beweging in de foto, ontstaat er een droombeeld. Het strand leent zich hier erg goed voor, de kleuren worden zachter en door de beweging vervaagt de omgeving en loopt alles in elkaar over. Deze foto is een heel ander verhaal. Het geeft je het gevoel dat hij op het strand gemaakt is, maar in werkelijkheid is er geen strand in de buurt. Door het gebruik van ICM kan een andere wereld gecreëerd worden.



© BERT BOUWMEESTER

Gesorteerde natuur in geel en rood



© JAN HUISMAN

Hij is het allemaal zelf

TEKST: MARJAN LEEUWESTEIJN

Martin schreef in het voorwoord van DGK 311 over het boek 'If This is True' van Robin de Puy. Velen van jullie zullen de expositie en documentaire hebben gezien. Zij zegt over haar foto's uit deze serie: 'Ik ben het allemaal zelf'. Aan deze uitspraak moest ik denken bij ons bezoek aan de expositie van Jan Koorneef.

Eindelijk kon er weer een expositie worden gehouden in ons clubgebouw. Jan wilde graag starten, ondanks de nog geldende beperkende Coronamaatregelen. Op een clubavond vertelde hij over zijn 'gevecht' met zichzelf wat betreft de samenstelling en presentatie van de expositie. Volgens hem zou dit de laatste keer zijn, want hij wilde zijn vrouw niet nogmaals blootstellen aan zijn gemoedstoestand die hiermee gepaard ging.

Na al lovende woorden te hebben gehoord over het fotowerk en de presentatie, die bepaald niet standaard is, bezochten Martin en ik de expositie. En er was niets te veel gezegd. Bij binnenkomst werden we verrast door klassieke muziek, afkomstig van een platenspeler. Een persoonlijke keuze bij persoonlijke foto's. De gehele wand bestaat namelijk uit zelfportretten, met de titel 'Ik ben mijn foto niet, ik ben meer dan mijn foto'.

Jan geeft ons tevens een inkijkje in het leven van zijn kleindochter Mila in de vorm van 'gestolen momentjes' en van een aantal getalenteerde vrienden: Wim, Casper en Boy. Jan heeft Boy gevolgd tijdens zijn werk aan de tentoonstelling 'In het licht van Cuyp' voor het Dordrechts museum. Deze presentatie, bestaande uit vele prints, groot en klein, kleur en zwart-wit, close up en veraf, is de meest indrukwekkende en in het oog springende wand in het clubgebouw. Het verhaal van Jan over zijn 'gevecht' bij de totstandkoming van deze expositie snap je nu direct, want wat een werk om dit harmonieus samen te stellen! En dat is gelukt; de serie maakt indruk, geeft een bijzondere kijk in (een deel van) het leven van Boy.

Maar de expositie gaat niet alleen over Wim, Casper, Mila en Boy. Onze conclusie was: 'Hij is het allemaal zelf'. Ga er maar eens aanstaan om dat te bereiken. Het is Jan gelukt.



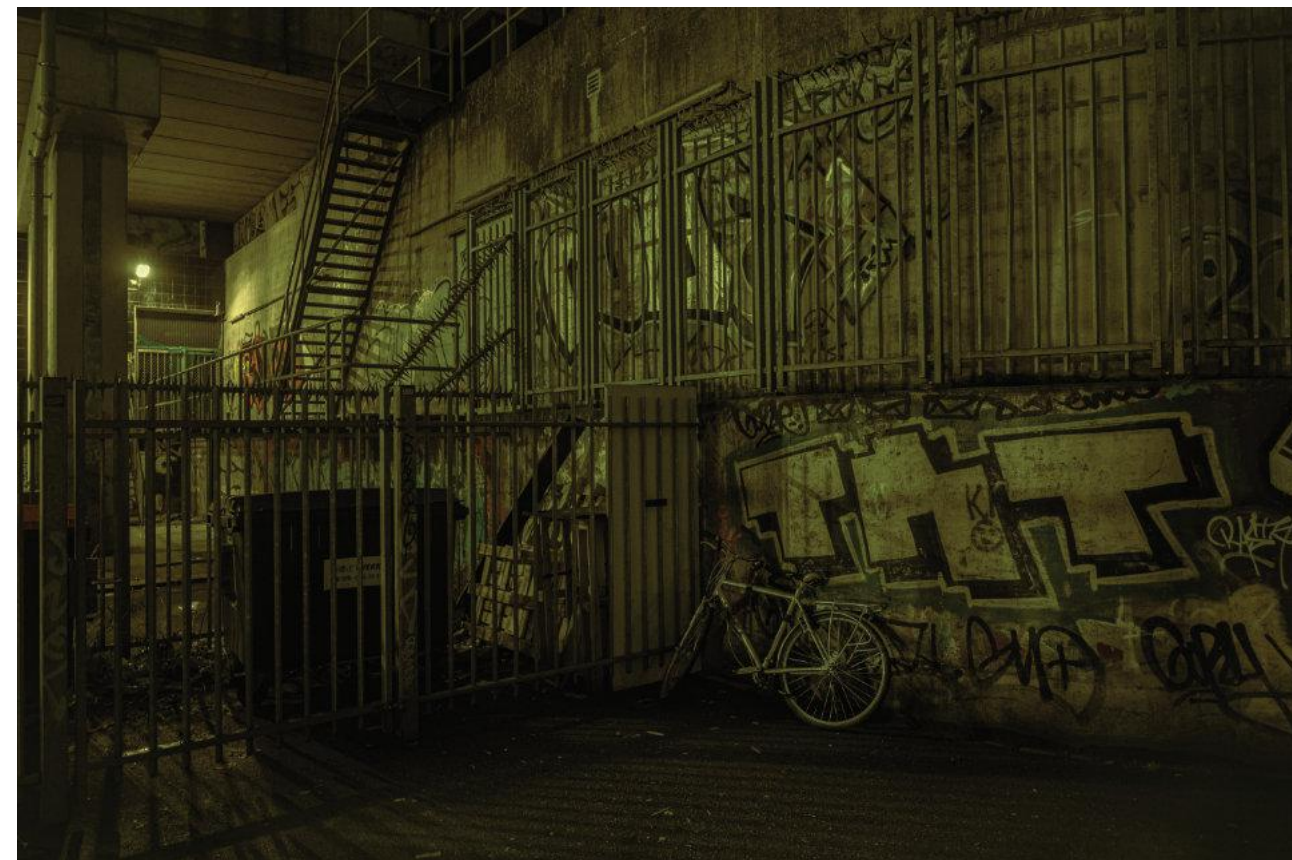
© REMCO SCHADE

Everdingen juli 2021



© AD VAN DE GRIEND

De titel 'Marieke' voor deze foto ligt voor het oprapen. 'Marieke' is gemaakt vanuit een trein vlak bij Gent. Wat er precies op de foto staat is niet bekend, anders dan de mededeling dat er iemand van Marieke houdt en dat een man of vrouw daar, midden in Vlaanderen, in het Duits, middels graffiti gewag van maakt. Je zult maar in de trein zitten, Marieke heten, en vanuit deze desolate omgeving een hartstochtelijke liefdesverklaring ontvangen.



© JURJEN BIESBROEK

Minstens vijf keer ben ik op deze plek geweest, omdat het me op een of andere manier aantrok. En steeds kon ik er geen foto maken die ik zelf de moeite waard vond. De omgeving geeft een ongemakkelijk gevoel en dat wilde ik vastleggen, misschien is dat ook wel gelukt, oordeel zelf. Maar toen ik uiteindelijk de foto maakte werd ik het meest beïnvloed door de lijnen, tralies en de schaduwen daarvan. Als ik nu kijk dan zie ik een tegenstelling: een beschermd vuilniscontainer achter een hek en een onbeveiligde fiets als makkelijke prooi.



© AREN VAN DEN DOEL



© COR RITMEESTER



© AREN VAN DEN DOEL



© ARIE STAM



© JAN HEIJKOOP



© SENT DE VRIES



Framing the frame

TEKST: JURJEN BIESBROEK

“Een negen? Maar wat hebben we dan fout gedaan mevrouw!” Het was eigenlijk geen vraag. Meer een verwijt. De baliemedewerker van het vooraanstaande garagebedrijf wilde van mijn 88-jarige moeder weten of de reparatie van haar auto naar tevredenheid was uitgevoerd en daar hadden ze een kort onderzoek van slechts vijf minuten voor. “We stellen het zeer op prijs als u deze thuis wilt invullen, dan kunnen we onze dienstverlening verbeteren. U krijgt een link van ons.” “Moet dat echt op de computer? Ik kan het u ook zo wel vertellen.” had ze geantwoord. Maar een negen was niet perfect, dus er moest een dieperliggende oorzaak achter schuilgaan.

“Een tien is voor God, zeg ik altijd. Dat ga jij niet redden jongen.” Zo. Die zat.

De jongen sputterde nog wat tegen, want hij wilde graag een maximale score of tenminste een goede reden waarmee hij naarstig aan verbetering kon gaan werken. Want dat was tenslotte de reden van zijn bestaan. Volgens zijn baas dan. Want hoe hoger de cijfers, hoe hoger de bonus.

Ik weet nooit of ik nou moet lachen of moet huilen bij dit soort dingen. Hier kunnen mensen nog op afstuderen ook hè, echt waar. Hoe maak je de beste vragenlijst waar je nog wat aan hebt ook. Dat noemen we wetenschap.

De auto die ze jarenlang geleden had gekocht, reed volgens de reclame het gelukzaligst over een idyllische bergpas. Als het kon zou de fabrikant automatisch de zon aan laten gaan op het moment dat je om de hoek kwam rijden. Tegenwoordig krijg je met een SUV een allesbehalve suf leven.

Aan alle kanten word je beïnvloedt en bewust gemanipuleerd en je moet wel heel scherp zijn wil je daar steeds doorheen kunnen prikken.

Weidemelk? Leg eens uit, wat is dat precies. Exclusieve korting? Voor wie dan allemaal niet? Belastingverlichting. In dat woord zit het grote gewicht van onder het juk vandaan kunnen komen van wat de oppositie de afgelopen vier jaar schandalig met jouw zuurverdiende centjes gedaan heeft. Pure diefstal was het.

Bij foto's kan dat ook zo werken en echt niet alleen bij productfoto's voor de reclame. Ook voor propaganda of het versterken van een politiek standpunt.

Sterker nog, sowieso elke foto liegt de waarheid. Simpelweg door je camera een stukje weg te draaien van hetgeen je niet in het kader wil of juist wel wil opnemen in het beeld.

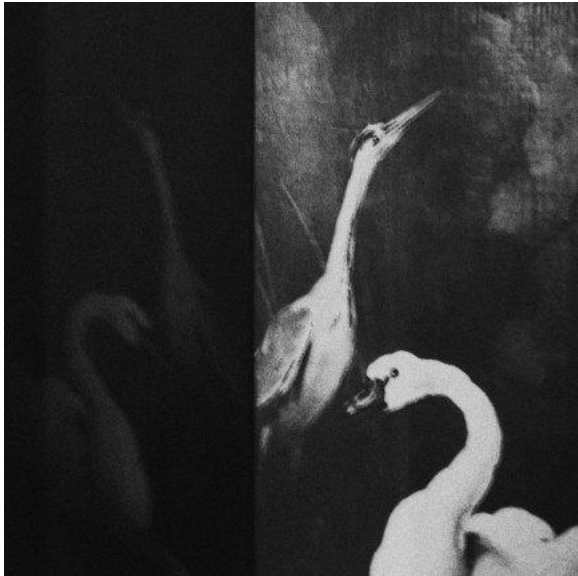
Het maakt je juist een goede fotograaf als je bewuste keuzes maakt daarin. Je hebt wat te vertellen, je hebt een mening.

Natuurlijk kan je dat ook positief oppakken. Waar brengt de fotograaf mij als beschouwer naar toe. Gaat die rondleiding of expositie verder dan alleen de fysieke ruimte. Denk ik er thuis nog over na?

Je wilt soms weggevoerd worden naar verre oorden, daar lees je juist fictie romans voor.

Bijvoorbeeld bij kunstzinnige fotografie, abstractie of geënceneerde fotografie verwacht je ook dat wordt gemanipuleerd. Maar documentaires of foto's in de krant? Die zijn natuurlijk serieus en waargebeurd. Jaja.

Pas op, u bent geframed.



© JOKE MAARLEVELD





© FRANZ HEUSER



© BERT BOUWMEESTER

Verlaten Fabrieksgebouw Alblasserdam



© FRANK DE GRAAFF

Rotterdam wordt wakker

Glimlach

TEKST: HANS VAN WEELDEN

Omdat ik sinds medio december ‘21 niet aan Zoom-nieuwwerkavonden heb deelgenomen, heb ik over actuele voorvallen op nieuwwerkavonden niets te melden. Vandaar dat ik teruggrijp op de nieuwwerkavond van 18 oktober 2021. Het clubgebouw is open, maar een aantal leden volgt de avond vanwege corona via Zoom.

Gespreksleider Martin Geuze roept bij aanvang alle leden op tot het geven van commentaar vanuit een positieve grondhouding, daarbij de eerste bladzijde citerend van het boek ‘Over Foto’s Gesproken’ van Hans Brongers en Simon Ophof. Welnu, de oproep van Martin heeft zeker effect, totdat Bert Bouwmeester zijn foto’s ‘op de bok’ plaatst. Eén van de foto’s toont een landschap met bomen op de achtergrond, mistige sfeer en veel palen die gelijk verdeeld zijn over de voorgrond. De hele foto baadt in een geelachtig licht.

Nou, wat vinden we van deze foto?

Eerst wat voorzichtige en brave commentaren:

Mooi beeld hoor!

Fraai ritme van de palen!

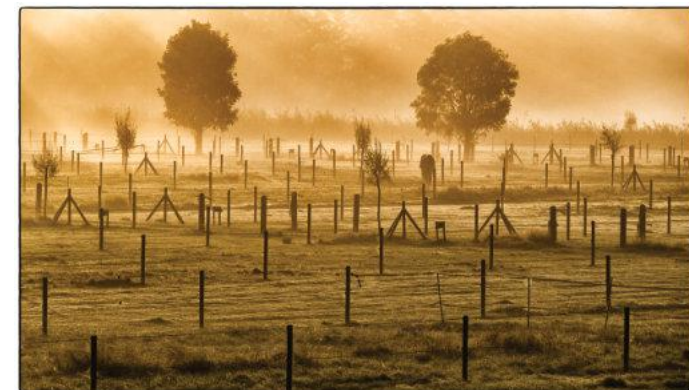
Zeker met de telelens gemaakt omdat alles ‘in elkaar’ geschoven is?

Vervolgens een vlammend en enigszins geërgerd betoog van Fred Kerkhof via Zoom: *Ik begrijp dit tamme commentaar helemaal niet. Iedereen kan toch zien dat dit een fantastische foto is. Deze foto is zelfs 100% museumwaardig.*

Bert moest glimlachen.

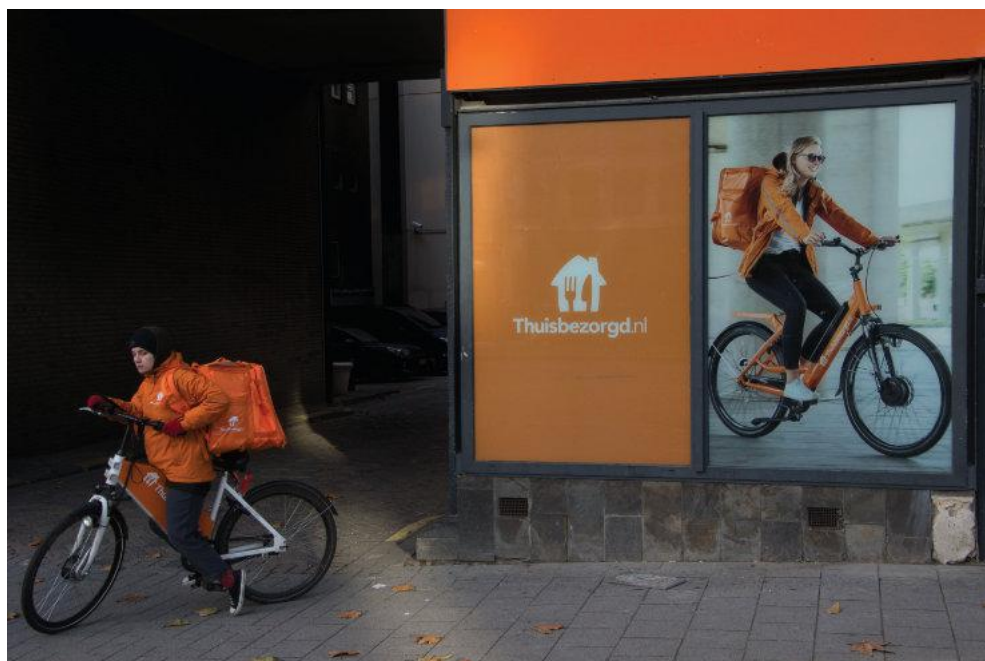
Of het aansluitende commentaar van Wilco Maarleveld was ingegeven door de foto van Bert of door het juichende commentaar van Fred weet ik niet, maar Wilco’s reactie was zowel duidelijk als ook opmerkelijk en daardoor een goede aanleiding voor een stukje in De Grove Korrel: *Deze foto vertegenwoordigt absolute kitsch. Door de sfeer van mist en geel licht wordt een goedkoop sfeertje opgeroepen. Ik kan en wil dit soort foto’s niet mooi vinden.*

En Bert, hij glimlachte weer.





© MARTIN GEUZE



© PETER SMIT

Tegenstellingen



© SANDRA REIJMERS



© THEO DE JONG



© REMCO SCHADE

In de jaren dertig was Hotel Astoria het eerste luxehotel in Kopenhagen. Anno nu is er van al die luxe weinig meer over. Hopelijk wordt het bouwwerk opgeknapt, want het is een markant voorbeeld van functionalistische architectuur.

Gedane zaken....

8 november 2021: gecombineerde club avond en Zoom, de eerste resultaten van de opdracht “wie ben ik?/ wie ik ben!” onder leiding van Jan Koorneef.

Vanaf 12 november worden weer strengere coronamaatregelen van kracht in Nederland door de snelle opmars van de Omikron-variant. De maatregelen zijn erop gericht het aantal contactmomenten te verminderen en alhoewel de kunst- en cultuursector nog redelijk wordt ontzien, wordt door het bestuur de veilige weg bewandeld en het besluit genomen de club te sluiten op de maandagavond. De expositie NewCity van Fred van Turenhout en Lia Perquin kan nog bezocht worden met de nodige restricties.

Het bleek achteraf de juiste keuze; de besmettingen liepen op en enkele weken later ging het hele land weer in een lockdown. In december en januari is de club geheel dicht geweest.

22 november: digitaal bezoek van fotoclub Ommoord
6 december: opdracht 3: eigen huis / thuis onder leiding van Wilco Maarleveld
10 december: digitaal bezoek aan Fotoclub Maassluis
20 december: praatavond
10 januari: Zoomlezing door Diana Bokje over Beeldtaal
24 januari: tweede bespreking opdracht “Bomen”

Begin februari 2022 gaat de maatschappij een beetje open. De exposities in het clubgebouw worden weer opgestart. Toegang met QR-code, handen ontsmetten bij binnenkomst, mondkapje op als je rondloopt, 1,5 meter afstand houden en maximaal acht bezoekers in een tijdslot. Jan Koorneef heeft na de annulatie in december nu toch in februari zijn expositie met de titel “inspiraties”.

7 februari: webinar “Rondom de foto”, verzorgd door Joke Maarleveld en Jan Koorneef

21 februari: tweede bespreking opdracht “wie ben ik? / wie ik ben!”

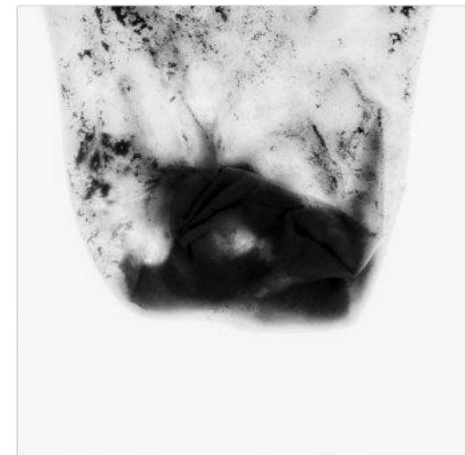
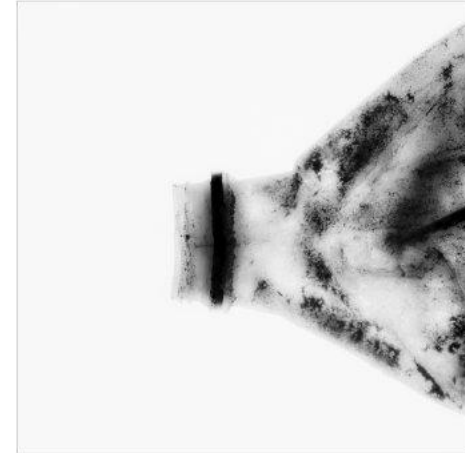
Ondanks de enorme hoeveelheden besmettingen besluit de overheid per eind februari het merendeel van de beperkingen los te laten. Er wordt verwacht dat de pandemie voorbij is.



Zoomlezing Diana Bokje



Hangen expo Jan Koorneef



© COR RITMEESTER

de grove korrel



FOToclubZWIJNDRECHT